TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2017. gada 8. martā**

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Eiropas Savienībā — Direktīva 2003/87/EK — 3. panta a) punkts — 11. un 12. pants — Iekārtas darbības izbeigšana — Neizmantoto kvotu nodošana — 2008. 2012. gada periods — Atlīdzības neesamība — Emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas struktūra

Lieta C-321/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour constitutionnelle* (Luksemburga) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 19. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 29. jūnijā, tiesvedībā

ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

pret

Luksemburgas Lielhercogisti.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*] (referents), tiesneši M. Bergere [*M. Berger*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], E. Levits un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerāladvokāts M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko iesniedza

— *ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA* vārdā *G. Loesch*, *avocat*,

— Luksemburgas valdības vārdā – *D. Holderer*, pārstāve, kurai palīdz *P. Kinsch*, *avocat*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *E. White*, *A. Buchet* un *K. Mifsud-Bonnici*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 5. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regulu (EK) Nr. 219/2009 (OV 2009, L 87, 109. lpp.) (turpmāk tekstā – "Direktīva 2003/87").

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *ArcelorMittal Rodangeet Schifflange SA* (turpmāk tekstā – "*ArcelorMittal*") un Luksemburgas Lielhercogisti par ministra ilgtspējīgas attīstības un infrastruktūras jautājumos lēmuma, ar kuru šai sabiedrībai ir noteikts pienākums bez atlīdzības nodot 80 922 neizmantotās siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotas, tiesiskumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Saskaņā ar Direktīvas 2003/87 1. pantu "ar šo direktīvu izveido sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā [..], lai veicinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanos rentablā un ekonomiski efektīvā veidā".

4 Šīs direktīvas 3. panta a) punktā emisiju "kvota" ir definēta kā "atļauj[a] emitēt vienu tonnu oglekļa dioksīda ekvivalenta noteiktā periodā, un tā ir derīga vienīgi šajā direktīvā izvirzītajiem mērķiem un pārskaitāma citiem saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem".

5 Minētās direktīvas 7. pantā ir paredzēts:

"Operators informē kompetento iestādi par visām plānotajām pārmaiņām attiecībā uz iekārtas būtību, darbību, paplašināšanu vai būtisku jaudas samazināšanu, sakarā ar ko var būt vajadzība atjaunināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde atjaunina atļauju. Ja mainās iekārtas operatora identitāte, kompetentā iestāde atjaunina atļauju, iekļaujot tajā jaunā operatora vārdu vai nosaukumu un adresi."

6 Direktīvas 2003/87 9. pantā ir paredzēts, ka katrai dalībvalstij ir jāizstrādā kvotu valsts sadales plāns (turpmāk tekstā – "VSP"). It īpaši tā 1. un 3. punktā ir paredzēts:

"1. Par katru periodu, kas minēts 11. panta 1. un 2. punktā, katra dalībvalsts izstrādā valsts plānu, ar kuru nosaka kopējo kvotu daudzumu, ko valsts nodomājusi piešķirt uz šo periodu, un ierosināto to sadales kārtību. Plāna pamatā ir jābūt objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, arī tiem, kas minēti III pielikumā, pienācīgi ņemot vērā sabiedrības atsauksmes. Komisijai neatkarīgi no [EK] līguma, vēlākais, līdz 2003. gada 31. decembrim jāizstrādā III pielikumā minēto kritēriju īstenošanas pamatnostādnes.

[..]

3. Triju mēnešu laikā pēc emisijas kvotu [VSP] paziņošanas, ko dalībvalsts izdara saskaņā ar 1. punktu, Komisija var noraidīt plānu vai kādu tā daļu sakarā ar tā neatbilstību III pielikumā vai 10. pantā minētajiem kritērijiem. Dalībvalsts pieņem lēmumu saskaņā ar 11. panta 1. vai 2. punktu tikai tad, ja Komisija piedāvātos grozījumus ir akceptējusi. Atteikuma gadījumā Komisija sniedz pamatojumu."

7 Direktīvas 2003/87 11. panta 2. un 4. punktā ir paredzēts:

"2. Uz piecu gadu periodu, kas sākas 2008. gada 1. janvārī, un uz katru nākamo piecu gadu periodu katra dalībvalsts nolemj kopējo kvotu daudzumu, ko tā piešķirs uz šo periodu, un sāk kvotu piešķiršanas procesu katras iekārtas operatoram. Šis lēmums ir jāpieņem vismaz 12 mēnešus pirms attiecīgā perioda sākuma, pamatojoties uz [VSP], kas izstrādāts atbilstīgi 9. pantam, un saskaņā ar 10. pantu, pienācīgi ņemot vērā sabiedrības atsauksmes.

[..]

4. Kompetentā iestāde piešķir daļu no kopējā kvotu daudzuma katru gadu no perioda, kas minēts 1. vai 2. punktā, līdz attiecīgā gada 28. februārim."

8 Šīs direktīvas 12. panta 1. un 3. punktā ir noteikts:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka kvotas var pārskaitīt starp:

a) personām Kopienā;

[..]

3. Dalībvalstis nodrošina, ka, vēlākais, līdz katra gada 30. aprīlim katras iekārtas operators nodod kvotu skaitu, kurš līdzvērtīgs attiecīgās iekārtas kopējam emisijas apjomam iepriekšējā kalendārajā gadā, kas pārbaudīts saskaņā ar 15. pantu, un ka šīs kvotas pēc tam tiek anulētas."

9 Minētās direktīvas 13. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Kvotas ir derīgas attiecībā uz emisiju periodā, kas minēts 11. panta 1. vai 2. punktā vai uz kuru tās ir piešķirtas."

10 Direktīvas 2003/87 19. panta 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis nodrošina reģistra izveidošanu un uzturēšanu, lai nodrošinātu precīzu kvotu piešķiršanas, turēšanas, pārskaitīšanas un anulēšanas uzskaiti. Dalībvalstis var uzturēt savus reģistrus konsolidētā sistēmā kopā ar vienu vai vairākām citām dalībvalstīm."

Luksemburgas tiesības

11 Konstitūcijas 16. pantā ir noteikts:

"Nevienam nedrīkst atņemt viņa īpašumu, izņemot, ja tas notiek sabiedrības interesēs un izmaksājot taisnīgu kompensāciju likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā."

12 Direktīva 2003/87 Luksemburgas tiesībās tika transponēta ar 2004. gada 23. decembra Likumu, ar ko nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai (*Mémorial* A 2004, 3792. lpp.; turpmāk tekstā – "2004. gada likums"). Šī likuma 12. panta 2. un 4. punktā ir paredzēts:

"2. Uz piecu gadu periodu, kas sākas 2008. gada 1. janvārī, un uz katru nākamo piecu gadu periodu ministrs nosaka kopējo kvotu daudzumu, ko piešķirs uz šo periodu, un sāk šo kvotu piešķiršanas procesu katras iekārtas operatoram. Ministrs šo iniciatīvu īsteno vismaz 12 mēnešus pirms attiecīgā perioda sākuma, pamatojoties uz kvotu valsts sadales plānu, kas izstrādāts, piemērojot 10. pantu.

[..]

4. Ministrs piešķir daļu no kopējā kvotu daudzuma katru gadu no perioda, kas minēts 1. vai 2. punktā, līdz attiecīgā gada 28. februārim."

13 Šī likuma 13. panta 6. punktā ir paredzēts:

"Par jebkuru iekārtu ekspluatācijas pilnīgu vai daļēju izbeigšanu nekavējoties paziņo ministram. Ministrs lemj par pilnīgu vai daļēju neizmantoto kvotu nodošanu."

14 Attiecībā uz 2008.–2012. gada periodu Luksemburgas Lielhercogiste, piemērojot Direktīvas 2003/87 9. pantu, izstrādāja savu [emisijas kvotu] VSP. Šo VSP Komisija apstiprināja ar 2006. gada 29. novembra un 2007. gada 13. jūlija lēmumiem. Minētā VSP 7. lappusē būtībā ir paredzēts, ka iekārtas demontāžas vai slēgšanas gadījumā kvotas par nākamo gadu netiks piešķirtas.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

15 Kā izriet no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem, Vides ministrs piešķīra *ArcelorMittal* laikposmam no 2008. līdz 2012. gadam kopumā 405 365 emisijas kvotas. Attiecībā uz 2012. gadu šis ministrs minētā gada 22. februārī piešķīra *ArcelorMittal* 81 073 kvotas attiecībā uz šīs sabiedrības iekārtām Šiflanžā [*Schifflange*] (Luksemburga), lai tās tiktu ierakstītas valsts reģistrā.

16 Ar 2012. gada 23. aprīļa vēstuli *ArcelorMittal* minēto ministru lūdza pārtraukt vides kontroles, pamatojoties uz to, ka šīs iekārtas Šiflanžā darbība ir tikusi pārtraukta kopš 2011. gada beigām uz nenoteiktu laiku.

17 Ar 2013. gada 6. jūnija lēmumu ministrs ilgtspējīgas attīstības un infrastruktūras jautājumos, pirmkārt, samazināja kopējo šai sabiedrībai laikposmam no 2008. līdz 2012. gadam piešķirto emisijas kvotu skaitu un, otrkārt, lūdza bez atlīdzības nodot 80 922 emisijas kvotas (turpmāk tekstā – "apstrīdētās kvotas"). Šī pasākuma, kas pieņemts, tostarp balstoties uz 2004. gada likuma 13. panta 6. punktu, pamatojums bija *ArcelorMittal* paziņojums par tās iekārtu Šiflanžā darbības pārtraukšanu kopš 2011. gada beigām.

18 2013. gada 8. jūlijā *ArcelorMittal* iesniedza iesniegumu par ministra 2013. gada 6. jūnija lēmuma apstrīdēšanu, kas tika noraidīts ar 2013. gada 24. septembra lēmumu. *Tribunal administratif* [Administratīvā tiesa] (Luksemburga), kurā šī sabiedrība iesniedza pieteikumu par minēto lēmumu, ar 2014. gada 17. decembra spriedumu nolēma vērsties *Cour constitutionnelle* [Konstitucionālajā tiesā] (Luksemburga) ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par 2004. gada likuma 13. panta 6. punkta saderību ar Konstitūcijas 16. pantu. Proti, *Tribunal administratif* ieskatā, apstrīdēto kvotu nodošana bez atlīdzības tās tiesisko seku dēļ ir uzskatāma par prettiesisku atsavināšanu, ņemot vērā, ka apstrīdētās kvotas tika piešķirtas un ierakstītas valsts reģistrā un ka līdz ar to tās bija kļuvušas par daļu no *ArcelorMittal* īpašuma. *Cour constitutionnelle* savukārt vēlas noskaidrot jautājumu par 2004. gada likuma 13. panta 6. punkta saderību ar Direktīvu 2003/87, ciktāl šī tiesību norma varētu būt pretrunā ar šo direktīvu izveidotās sistēmas struktūrai.

19 Šajos apstākļos *Cour constitutionnelle* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [2004. gada likuma] 13. panta 6. punkts, ciktāl tas kompetentajam ministram atļauj pieprasīt bez atlīdzības pilnībā vai daļēji nodot atbilstoši šī paša likuma 12. panta 2. un 4. punktam piešķirtās, bet neizmantotās kvotas, ir saderīgs ar [..] Direktīvu [2003/87], it īpaši tajā paredzēto kvotu tirdzniecības sistēmas struktūru, ņemot vērā, ka šis jautājums paplašināti attiecas uz piešķirto, bet neizmantoto kvotu nodošanas tiesiskumu un, ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, uz to, vai šādas kvotas ir iespējams kvalificēt kā īpašumu?"

Par prejudiciālo jautājumu

20 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīva 2003/87 ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, kas kompetentajām iestādēm ļauj prasīt bez atlīdzības nodot operatoram piešķirtās, bet neizmantotās emisijas kvotas.

21 Šī tiesa turklāt jautā, vai apstrīdētās kvotas var tikt kvalificētas kā emisijas kvotas Direktīvas 2003/87 izpratnē un – apstiprinošas atbildes gadījumā – kāds ir minēto kvotu tiesiskais raksturs.

22 Attiecībā uz uzdotā jautājuma pirmo daļu vispirms ir jāatgādina, ka ar Direktīvu 2003/87 izveidotā sistēma kvotu tirdzniecībai balstās uz ekonomiskiem apsvērumiem, kuri mudina visus minētās sistēmas dalībniekus radīt mazāku siltumnīcas efektu izraisošo gāzu daudzumu, nekā atļauj tiem sākotnēji piešķirtās kvotas, lai pārpalikumu nodotu citam dalībniekam, kas radījis lielāku emisiju daudzumu, nekā atļauj tam piešķirtās kvotas (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Arcelor Atlantiqueet Lorraine* u.c., C-127/07, EU:C:2008:728, 32. punkts).

23 Turpinājumā ir jākonstatē, ka ar Direktīvas 2003/87 19. panta 1. punktu ir noteikts pienākums izveidot valsts reģistru sistēmu, lai nodrošinātu "precīzu" ar emisijas kvotām veikto darījumu "uzskaiti".

24 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2003/87 vispārējā sistēma balstās uz stingru piešķirto, esošo, pārskaitīto un anulēto kvotu uzskaiti, kuras kārtība ir noteikta šīs direktīvas 19. pantā. Šāda precīza uzskaite ir raksturīga pašam minētās direktīvas mērķim, proti, izveidot Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, lai samazinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atmosfērā līdz tādam līmenim, kas nepieļautu bīstamas antropogēnas ietekmes uz klimata sistēmu izveidošanos, un tās galamērķis ir vides aizsardzība (spriedums, 2013. gada 17. oktobris, *Billerud Karlsborg* un *Billerud Skärblacka*, C-203/12, EU:C:2013:664, 27. punkts).

25 Turklāt, kā būtībā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 65. punktā, prasība par [emisijas] kvotu precīzu daudzumu un apstākļiem atbilst Eiropas Savienības likumdevēja iecerei uzlabot ar Direktīvu 2003/87 izveidotā tirgus darbību, novēršot izkropļojumus, kas izriet no jebkādām šaubām attiecībā uz to derīgumu un spēkā esamību. Turklāt papildus tīri ekonomiskai interesei saglabāt minētā tirgus uzticamību šī precizitātes prasība ļauj īstenot ar to sasniedzamo mērķi, proti, piesārņojuma apkarošanu. Šī iemesla dēļ atbilstība starp faktiskajām emisijām un emisijām, kas ir atļautas ar piešķirtajām kvotām, ir absolūta visas sistēmas prioritāte.

26 Šim mērķim Direktīvas 2003/87 7. pantā iekārtas operatoriem ir noteikts pienākums informēt kompetentās iestādes par visām pārmaiņām attiecībā uz iekārtas izmantošanu, saistībā ar ko var būt vajadzība atjaunināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju.

27 Visbeidzot ir jāuzsver, ka dalībvalstīm, nosakot to VSP, ir noteikta rīcības brīvība (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 29. marts, Komisija/Igaunija, C-505/09 P, EU:C:2012:179, 51.–53. punkts). Saskaņā ar Direktīvas 2003/87 9. panta procedūru uz VSP attiecas tiesiskuma prezumpcija, ciktāl, beidzoties šī panta 3. punktā paredzētajam trīs mēnešu termiņam, Komisijas apsvērumu neesamības gadījumā tas tiek uzskatīts par galīgu, un tādējādi attiecīgā dalībvalsts to var pieņemt (spriedums, 2013. gada 3. oktobris, Komisija/Latvija, C-267/11 P, EU:C:2013:624, 46. punkts).

28 Konkrētajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka ministrs ilgtspējīgas attīstības un infrastruktūras jautājumos ar 2013. gada 6. jūnija lēmumu ir noteicis pienākumu bez atlīdzības nodot apstrīdētās kvotas.

29 Luksemburgas valdības un Komisijas ieskatā, šī nodošana ir paredzēta, lai novērstu prettiesisku situāciju. Proti, apstrīdētās kvotas *ArcelorMittal* esot tikušas piešķirtas tikai tādēļ, ka pirms to piešķiršanai paredzētā datuma šī sabiedrība nav informējusi kompetentās iestādes par tās iekārtas Šiflanžā darbības apturēšanu uz nenoteiktu laiku. Šajos apstākļos, pirmkārt, *ArcelorMittal* neesot

izpildījusi 2004. gada likuma 13. panta 6. punktā paredzēto paziņošanas pienākumu. Otrkārt, neesot tikusi ievērota Luksemburgas VSP paredzētā prasība, saskaņā ar kuru iekārtas demontāžas vai slēgšanas gadījumā nevar tikt piešķirtas emisijas kvotas nākamajam gadam.

30 Kā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 69. punktā, ir jāuzskata, ka 2004. gada likuma 13. panta 6. punktā paredzētais pienākums ir transponēts no Direktīvas 2003/87 7. pantā paredzētā pienākuma. Turklāt Luksemburgas VSP paredzētā prasība, saskaņā ar kuru iekārtas slēgšanas gadījumā nepiešķir emisijas kvotas, atbilst tiem pašiem emisiju precīzas uzskaites un rādītāju un apstākļu precizitātes kritērijiem, kas attiecas uz šī sprieduma 24. un 25. punktā atgādinātajām kvotām.

31 Kompetentajai valsts tiesai ir jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā *ArcelorMittal* patiešām bija pārtraukusi savas iekārtas Šiflanžā darbību kopš 2011. gada novembra un vai šī apturēšana varēja tikt kvalificēta kā "darbības izbeigšana" 2004. gada likuma 13. panta 6. punkta izpratnē.

32 Ja tā tas ir, Direktīvai 2003/87 nav pretrunā tas, ka kompetentā iestāde tādos apstākļos kā pamatlietā pieņem lēmumu, ar ko noteikts pienākums bez atlīdzības nodot emisijas kvotas. Proti, ja iekārtas darbība ir pārtraukta pirms emisijas kvotu piešķiršanas dienas, šīs pēdējās minētās kvotas, saprotams, nevarēs tikt izmantotas, lai aprēķinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, kuras tā vairs neradīs.

33 Šajos apstākļos tas, ka apstrīdētās kvotas netiek nodotas, apdraudētu prasības par stingru uzskaiti, precizitāti un atbilstību starp faktiski izmantotajām un piešķirtajām kvotām, kuras atgādinātas šī sprieduma 23.–25. punktā. Kā būtībā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 78. punktā, nepamatoti piešķirto kvotu nodošana ir uzskatāma par gadījumu, attiecībā uz kuru piemēro ar Direktīvu 2003/87 paredzētos noteikumus attiecībā uz sistēmas darbību, lai novērstu kvotu tirgus izkropļojumus un netieši sasniegtu vides aizsardzības mērķi, kura īstenošanai šis tirgus ir izveidots.

34 Šo konstatējumu nevar atspēkot *ArcelorMittal* izvirzītais arguments, saskaņā ar kuru vienīgais gadījums, kad Direktīva 2003/87 rekomendē kvotu nodošanu, ir tās 12. panta 3. punktā paredzētais gadījums.

35 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Direktīvas 2003/87 12. panta 3. punkts attiecas uz tāda kvotu skaita nodošanu, kas "līdzvērtīgs attiecīgās iekārtas kopējam emisijas apjomam iepriekšējā kalendārajā gadā". No šīs tiesību normas paša formulējuma izriet, ka tā attiecas uz kvotām, kas nepieciešamas, lai uzskaitītu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, ko iepriekšējā gadā radījusi kāda iekārta. Gadījumā, ja tiktu pierādīts, ka iekārtas Šiflanžā ir pārtraukušas savu darbību pirms apstrīdēto kvotu piešķiršanas, šīs kvotas nevarēja šādi izmantot.

36 Šajos apstākļos Direktīva 2003/87 ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kas kompetentajai iestādei ļauj prasīt bez atlīdzības nodot visas vai daļu no neizmantotajām kvotām, kuras operatoram piešķirtas nepamatoti, jo šis operators nav ievērojis pienākumu noteiktajā laikā informēt kompetento iestādi par iekārtas ekspluatācijas izbeigšanu.

37 Šo konstatējumu neatspēko *ArcelorMittal* argumentācija, cenšoties pierādīt, ka šāds valsts tiesību akts nav saderīgs ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantu. Proti, ir jānorāda, ka gadījumā, ja, ņemot vērā precīzas uzskaites prasības, uz kurām ir balstīta ar Direktīvu 2003/87 ieviestā sistēma, apstrīdētās kvotas *ArcelorMittal* būtu piešķirtas nepamatoti, nevar uzskatīt, ka šīs kvotas juridiski korekti uzskatāmas par emisijas kvotām Direktīvas 2003/87 izpratnē.

38 Tādējādi šo kvotu nodošana nozīmē nevis tāda īpašuma atsavināšanu, kas jau ietilpst operatora īpašumā, bet vienkārši administratīva akta, ar ko piešķirtas kvotas, anulēšanu, jo nav tikuši ievēroti Direktīvā 2003/87 paredzētie nosacījumi.

39 Šajos apstākļos uz prejudiciālā jautājuma otro daļu ir jāatbild, ka kvotas, kuras piešķirtas pēc tam, kad operators ir izbeidzis tās iekārtas darbību, uz kuru attiecas šīs kvotas, iepriekš par to neinformējot kompetento iestādi, nevar tikt kvalificētas kā emisijas "kvotas" Direktīvas 2003/87 3. panta a) punkta izpratnē.

40 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild šādi:

— Direktīva 2003/87 ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesību akts, kas kompetentajai iestādei ļauj prasīt bez atlīdzības nodot visas vai daļu no neizmantotajām kvotām, kuras operatoram piešķirtas nepamatoti, jo šis operators nav ievērojis pienākumu noteiktajā laikā informēt kompetento iestādi par iekārtas ekspluatācijas izbeigšanu;

— kvotas, kuras piešķirtas pēc tam, kad operators ir izbeidzis tās iekārtas darbību, uz kuru attiecas šīs kvotas, iepriekš par to neinformējot kompetento iestādi, nevar tikt kvalificētas kā emisijas "kvotas" Direktīvas 2003/87 3. panta a) punkta izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

41 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regulu (EK) Nr. 219/2009, ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kas kompetentajai iestādei ļauj prasīt bez atlīdzības nodot visas vai daļu no neizmantotajām kvotām, kuras operatoram piešķirtas nepamatoti, jo šis operators nav ievērojis pienākumu noteiktajā laikā informēt kompetento iestādi par iekārtas ekspluatācijas izbeigšanu.

Kvotas, kuras piešķirtas pēc tam, kad operators ir izbeidzis tās iekārtas darbību, uz kuru attiecas šīs kvotas, iepriekš par to neinformējot kompetento iestādi, nevar kvalificēt kā emisijas "kvotas" Direktīvas 2003/87, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 219/2009, 3. panta a) punkta izpratnē.

[Paraksti]